

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. odmówił W. O. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 20 października 2015 r. orzeczono, że wnioskodawca nie jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

/decyzja – k. 50 akt KRUS/

Od powyższej decyzji W. O. złożył w dniu 01 grudnia 2015 r. odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca podniósł, iż od wielu lat jest osobą niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Cierpi na szereg dolegliwości układu ruchowego, neurologiczne w związku z doznanym urazem głowy. Nie jest w stanie pracować fizycznie w gospodarstwie rolnym /odwołanie – k. 2-3/.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. wniósł o oddalenie odwołania

/odpowiedź na odwołanie – k. 17/.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

W. O. urodził się w dniu (...) Z zawodu jest rolnikiem

/okoliczność bezsporna/.

W dniu 23 czerwca 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 1 akt KRUS/

W dniu 21 lipca 2015 r. W. O. został zbadany przez Lekarza Rzeczoznawcę KRUS, który rozpoznał u wnioskodawcy dyskopatię odcinka szyjnego kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym z zachowaną dobrą funkcją ruchową. Orzekł, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie stwierdzono niezdolności badanego do samodzielnej egzystencji. Nie kwalifikuje się do skierowania na rehabilitację leczniczą realizowaną przez KRUS

/orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy KRUS – k. 20 – 22 akt KRUS/

W dniu 6 sierpnia 2015 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższego orzeczenia do Komisji Lekarskiej KRUS.

/odwołanie – k. 24 akt KRUS/

W dniu 20 października 2015 r. ubezpieczony został zbadany przez Komisję Lekarską KRUS, która rozpoznała u ubezpieczonego dyskopatię szyjną i lędźwiową aktualnie bez objawów korzeniowych. Komisja lekarska nie stwierdziła u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Rehabilitacja jest przeciwwskazana

/orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS – k. 36 - 49 akt KRUS/.

W oparciu o powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy zaskarżoną decyzją z dnia 27 października 2015 r.

/decyzja – k. 50 akt KRUS/.

U wnioskodawcy rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami z okresowym zespołem bólowym obecnie bez objawów powikłań korzeniowych. U wnioskodawcy w czasie badania poza obustronnie osłabionymi odruchami skokowymi nie stwierdzono innych objawów uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących powodować istotne ograniczenie sprawności ruchowej w postaci niedowładów czy porażenia kończyn.

Z punktu widzenia neurologicznego wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie wymaga badania przez innych biegłych sądowych

/opinia lekarza biegłego sądowego specjalisty neurologa J. Z. k. 25-26/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego oraz wydaną w sprawie opinię biegłego neurologa, którego specjalizacja odpowiada rodzajowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Wydana w sprawie opinia jest logiczna, spójna i rzetelna opisuje stan zdrowia ubezpieczonego, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Opinia ta została wydana w oparciu o pełną dokumentację medyczną wnioskodawcy oraz po uprzednim zbadaniu W. O., a zatem brak jest podstaw do zasadnego jej kwestionowania.

Biegły uznał, iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania opinii biegłego. Biegły dokonał rozpoznania jednostek chorobowych występujących u wnioskodawcy i ocenił je w kontekście zdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym, a zatem przedmiotowa opinia stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować opinię neurologa, gdyż jest ona rzetelna, a wynikające z niej wnioski logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinia nie zawiera braków i wyjaśnia wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wskazać należy, że zastrzeżenia wnioskodawcy wobec opinii biegłego neurologa są bezpodstawne. W oparciu o tak szczegółową i wszechstronną opinię biegłego neurologa stwierdzić należy, że zastrzeżenia wnioskodawcy wobec przywołanej opinii stanowią tylko polemikę z wnioskami biegłego, nie zawierają natomiast merytorycznych podstaw do jej zakwestionowania i nie stanowią podstawy do wyznaczenia innych biegłych, co w przypadku ich uwzględnienia prowadziłoby jedynie do zbędnego przedłużania postępowania.

Sąd uznał zatem w pełni wartość dowodową opinii biegłego neurologa oraz podzielił jako przekonujące, wnioski wpływające z jej treści. Opinia została sporządzona zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 z późniejszymi zmianami) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust.2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,

3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 5).

Ustalenia dokonane w toku przedmiotowej sprawy nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji. Przeprowadzone postępowanie wykazało bowiem, że wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu art. 21 ust. 5, wskazanej powyżej ustawy. Wynika to w sposób jednoznaczny z wydanej w toku postępowania sądowego opinii biegłego neurologa w oparciu o całokształt dokumentacji medycznej oraz badanie wnioskodawcy. Opinia ta stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy. W oparciu o przedmiotową opinię stwierdzić należy, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Biegły rozpoznał u badanego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami z okresowym zespołem bólowym obecnie bez objawów powikłań korzeniowych. U wnioskodawcy w czasie badania poza obustronnie osłabionymi odruchami skokowymi nie stwierdzono innych objawów uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących powodować istotne ograniczenie sprawności ruchowej w postaci niedowładów czy porażenia kończyn.

Z punktu widzenia neurologicznego wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie wymaga badania przez innych biegłych sądowych.

Podkreślić należy, że przy ocenie biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez Sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak postanowienie SN z 27 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001 nr 4 poz. 84). Zgodnie zaś z dyspozycją art. 6 kc to na wnioskodawcy ciążył ciężar dowodowy wykazania, że występujące u niego schorzenia zdrowotne skutkują jego całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym czego wnioskodawca nie uczynił. W ocenie Sądu fakt stwierdzenia w orzeczeniu Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 20 października 2015 roku i w toku postępowania przez biegłego neurologa braku u wnioskodawcy istnienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym nie został skutecznie podważony przez wnioskodawcę. Skarżący nie przedstawiał żadnych merytorycznych podstaw w złożonych zastrzeżeniach, które mogłyby zakwestionować stanowisko Komisji Lekarskiej KRUS i biegłego neurologa.

Mając na względzie wymienione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.